

ΕΙΣΟΔΗΛΟ

11+ ΕΤΩΝ

Ελενα Αρτζανίδου

Πιάσε το τιμόνι, Γίγαντα

Εικονογράφηση:
Γιώργος Χαλκιάς

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Πιάσε το τημόνι, Γίγαντα**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Έλενα Αρτζανίδου
ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Γιώργος Χαλκιιάς
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Χρυσούλα Τσιρούκη
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Νέλλυ Βασιλείου

© Έλενα Αρτζανίδου, 2017
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1867-4
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1868-1

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιουδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

Έλενα Αρτζανίδου

Πιάσε το τιμόνι, Γίγαντα

Εικονογράφηση:
Γιώργος Χαλκιάς

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η ΕΛΕΝΑ ΑΡΤΖΑΝΙΔΟΥ γεννήθηκε στη Δυτική Γερμανία. Τα παιδικά της χρόνια τα έζησε στο Μαυρονέρι του Νομού Κιλκίς και αργότερα στη Θεσσαλονίκη, όπου τελείωσε το Λύκειο της Αμερικάνικης Γεωργικής Σχολής. Είναι πτυχιούχος της Σχολής Νηπιαγωγών Καρδίτσας καθώς και του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών του Α.Π.Θ. Σήμερα εργάζεται ως εκπαιδευτικός στη Θεσσαλονίκη, ενώ έχει ασχοληθεί και με τη συγγραφή χρονογραφημάτων και άρθρων για την εφημερίδα *Θεσσαλονίκη-Μακεδονία*. Από το 1996 ασχολείται με τη συγγραφή παιδικών βιβλίων. Αναλυτική εργογραφία της μπορείτε να βρείτε στο προσωπικό ιστολόγιό της (blog): <http://ardjanidou.psichogios.gr>.

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα βιβλία της ΜΕ ΛΕΝΕ ΠΡΟΜΙΣ, το οποίο έχει συμπεριληφθεί στο περιοδικό *The White Ravens 2007*, ΔΕΝ ΕΦΤΑΙΓΑ ΕΓΩ!, ΤΑ ΓΥΑΛΑΚΙΑ ΤΗΣ ΜΑΛΕΝΑΣ, Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ Ο ΤΖΙΜΗΣ, ΤΑ ΣΙΔΕΡΑΚΙΑ ΤΗΣ ΦΑΡΦΙΡΩΣ, Ο ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΤΣΕΠΗΣ, ΔΕΝ ΝΤΡΕΠΟΜΑΙ ΠΙΑ, ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΤΗΣ ΙΖΟΛΔΗΣ, ΑΓΗΣ Ο ΜΑΘΗΜΑΓΟΣ, ΚΙ ΕΣΥ, ΜΑΜΑ... ΤΟΝ ΧΑΛΒΑ ΣΟΥ και ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ.

*Στους μικρούς και
τους μεγάλους ήρωες της ζωής!*

Περιεχόμενα

Ο καπετάν Γόης	9
No pesto	16
Στο σοκάκι του αρχοντικού	24
Μποφόρ μέσα και έξω	33
Θα σου πάρει τη χάντρα από το μάτι	40
Ο κρυμμένος χάρτης	48
Με το θρόισμα της συκιάς	56
Μην κοιτάς, άλλο βλέπεις και άλλο είναι	64
Η Δρακοσπηλιά	71
Αφουγκράσου τη, νιώσε τη και αφέσου στα ρεύματά της	80
Ζωντανός και νικητής!	86
Ευχαριστίες	91

Ο καπετάν Γόης

Μιάσε το τιμόνι, Γίγαντα», με συνέφερε η στεντόρεια φωνή του καπετάν Γόη, όπως τον φώναζαν όλοι στο νησί. «Τι ώρα κοιμήθηκες, μικρέ; Όλα καλά στο σπίτι;» ρώτησε ο καπετάνιος.

Τον κοίταξα και κούνησα το κεφάλι.

Ο δίμετρος άντρας με τα κοντοκουρεμένα μαλλιά και τα μαύρα μάτια συνέχισε να με παρατηρεί, και εγώ από την πλευρά μου σκεφτόμουν πως πεννητάρισε αλλά δεν το έβαλε κάτω. Παραμένει άντρας με ψυχή λιονταριού και καρδιά μικρού παιδιού, γι' αυτό και θέλω πολύ να του μοιάσω, και ας μην τρέχει σταγόνα δικού του αίματος στις φλέβες μου. Ο καπετάνιος είναι αληθινός, δικός μου φίλος και φίλος της οικογένειας, και από τη μέρα που έφυγε ο πατέρας μου δεν έπαψε να μας νοιάζεται.

Οι περισσότεροι στο νησί μάς περιγελούν για ό,τι μας συνέβη, ή χαίρονται με τις δυσκολίες μας και, κυρίως,

γελούν μ' εμένα. Με αποκαλούν «ο απόμακρος» και «ο χαμένος στον δικό του κόσμο». Άλλοι πάλι, για να με πληγώσουν, με φωνάζουν κοντοπίθαρο, αφού δε λέω να ψηλώσω και να ξεπεράσω το ένα πενήντα, και ας έχω μπει στα δεκαπέντε.

«Κράτα το γερά, Αργύρη. Μωρέ, πού τρέχει πάλι ο νους σου; Γίγαντα, σου μιλώ, βρε! Μπας και είδες καμιά πεταλούδα και τη λιμπίστηκες;»

«Τι λες, καπετάνιε!» του φώναξα και φούντωσε η καρδιά μου στη σκέψη και μόνο της Μαρίνας. Είναι η μόνη κοπέλα στην οποία συνεχίζω να μιλώ όταν τυχαία τη συναντώ στα στενά σοκάκια του ψαροχωριού μας. Μόνο που αυτή την ώρα δεν είναι αυτή που γρατζουνά τα εσώψυκά μου. Το βάρος που κουβαλώ μέρα νύχτα και πάντα τέτοια εποχή έχει ονοματεπώνυμο: Παύλος Μηλιός. Ο πατέρας μου.

Πριν από τέσσερα χρόνια, αρχές καλοκαιριού, έφυγε νύχτα, δίχως αντίο, για να μπαρκάρει. Δεύτερος καπετάνιος σε τάνκερ ήταν, και από τη μέρα εκείνη κανένα νέο. Το καράβι απόλυτα σώο ταξίδευε, ο ίδιος όμως δεν επικοινωνούσε με κανένα μας.

Η μάνα μου μόλις που είχε σαρανταρίσει και, με την αναχώρησή του, ντύθηκε στα μαύρα.

«Ξέχασέ τον και μην τον περιμένεις, Αργύρη. Δεν είναι εύκολο να επιστρέψει. Εμείς οι δυο μαζί θα προχωρήσουμε ενωμένοι. Όσο για την μπάμπα, έτσι θα

πάει μέχρι να μας αφήσει. Χαμένη στον κόσμο της από τότε που έμαθε τα κατορθώματά του. Αυτή, η αφέντρα του νησιού, η κοσμογυρισμένη, κατέρρευσε όταν ο γιος της...» Η μάνα σε αυτό το σημείο ξεροκατάπие και μου γύρισε την πλάτη, μην τύχει και δω το δάκρυ της εκεί στην άκρη του πράσινου μαπιού της. Όμορφη γυναίκα, με άσπρο πρόσωπο, καστανά μαλλιά και σώμα σε κανονικές αναλογίες.

«Αλλά και εκείνος δεν πήγαινε πίσω, Αργύρη. Όμορφάντρας, με μάτια πιο κάρβουνο και από το κάρβουνο, που γυάλιζαν στη θέα του ωραίου», έτσι μου αποκάλυψε ο καπετάνιος μια νύχτα πριν από τρία χρόνια και δεν έμεινε μόνο σ' αυτό.

«Ταιριαστό ζευγάρι με τη μάνα σου και την αγαπούσε, αλλά, βρε Γίγαντα, το όνειρό του τον τρέλανε και του γέννησε τα πάθη που... Μα τι σου λέω κι εσένα. Μικρό παιδί είσαι ακόμα, θα έρθει η στιγμή που θα μάθεις όλη την αλήθεια».

«Σιγά μην είμαι και μωρό», του αντιγύρισα και δέχτηκα τη σφαλιάρα πίσω στο κεφάλι.

«Τι μουρμουράς, Γίγαντα; Ξύπνα, βρε δαίμονα! Δε βλέπεις βράχια; Θα τσακιστούμε και δεν προλάβαμε να ζήσουμε».

Ευτυχώς πρόλαβα και έστριψα απότομα το τιμόνι του καϊκιού. Για κάποια λεπτά συγκεντρώθηκα κρατώντας σταθερή πορεία, ενώ ο καπετάνιος μάζευε τα γεμάτα δίχτυα.

Χάραζε όταν μου φώναζε και πάλι.

«Πρόσεχε, μικρέ, κράτα σταθερή πορεία για να περάσουμε και από τον κόλπο των ανέμων».

Κούνησα το κεφάλι και, δίχως να το θέλω, μου ήρθε στο μυαλό μια πρόσφατη, μικρή εκμυστήρευση του καπετάνιου καθώς είχαμε βγει στα ανοιχτά για να ρίξουμε τα δίχτυα.

Λίγο πριν από την επιστροφή στο λιμανάκι, το σκοτάδι μάς είχε αγκαλιάσει. Ο καπετάνιος άναψε τσιγάρο, και ας το απαγόρευε ο γιατρός του, και ας το κάπνιζε κρυφά και από την κυρα-Αννιώ.

«Κουβέντα στην Αννιώ, Γίγαντα. Αν το μάθει πως το ξεκίνησα πάλι, δε θα με χωρά το νησί. Αλλά άλλο είναι που θέλω να σου πω. Θέλω, μικρέ, να μην του μοιάσεις του πατέρα σου στο πείσμα. Δεν ξέρω τι σου έχουν πει, όμως εγώ τον ήξερα καλύτερα από τον καθένα. Από μωρά ήμασταν μαζί. Γι' αυτό πρέπει να ξέρεις πως, όταν άρχιζε να καρτοπαίζει, είχε σοβαρό λόγο. Όταν έρθει η στιγμή θα σου πω, αλλά να ξέρεις ότι ήταν τολμηρός, λεβέντης, ανοιχτοχέρης και τη μάνα σου την είχε κορόνα στο κεφάλι του. Αχ, μωρέ, πώς ξέφυγαν έτσι τα πράγματα δεν ξέρω. Γι' αυτό τον νου σου εσύ, μικρέ. Σε θέλω να 'σαι γερός, και μακριά τα χέρια σου από τα διαβολοπαιχνίδια, ό,τι μπόρα και αν σου κάτσει. Κατάλαβες;» μου είπε τότε και το κράτησα μέσα μου.

Και να που συχνά πυκνά, όπως και τώρα, αυτή του η νύξη ήρθε και με βρήκε, γι' αυτό και ταξιδεύω και αφαιρούμαι. Ευτυχώς όμως έχω τον καπετάνιο που με επαναφέρει στο εδώ.

«Κόψε, μωρέ. Αργύρη, σου φωνάζω, δεν ακούς; Ξύπνα! Μπα σε καλό σου! Τι έπαθες σήμερα;»

Συνήλθα και έκοψα γρήγορα.

Στο μεταξύ, ο αέρας γύρισε και από σορόκος ξαφνικά άρχισε να γυρνά σε μαϊστρος.

«Είναι τα τελευταία από τα χτες. Έλα, βοήθα και εσύ και να την κάνουμε για το λιμανάκι».

Οι δυο μας γρήγορα καταφέραμε να ανεβάσουμε τα τελευταία δίχτυα. Αμέσως μετά έπιασα το τιμόνι. Με μια μαλακή μανούβρα άλλαξα πορεία, αλλά πριν ανοίξω τα γκάζια, πρόσεξα μια αναλαμπή –ή μπορεί και να μου φάνηκε– στο βάθος και μέσα στο κολπάκι της Δρακοσπηλιάς.

Κάποιοι από τους παλιούς ντόπιους τη γνώριζαν αυτή τη σπηλιά. Δεν ξέρω όμως πόσοι την είχαν επισκεφτεί, είτε από την απόκρημνη στεριά είτε από τη θάλασσα. Αυτά μου είχε αποκαλύψει ο καπετάνιος, όπως και πως μόνο το καΐκι το δικό μας και του Νέγρου είχαν αναγκαστεί μια δυο φορές να αναζητήσουν προστασία σ' αυτόν τον «απαγορευμένο», όπως τον αποκαλούσε, κόλπο. Αμίλητος τότε τον άκουγα και κρατούσα για μένα το δικό μου μυστικό, καθώς ο ίδιος συνέχιζε την ενδιαφέρουσα ιστορία του για τον κολπίσκο.

«Μια διαβολεμένη κακοκαιρία μάς ανάγκασε να αναζητήσουμε προστασία σε αυτή την απάνεμη γωνιά. Παραμείναμε εκεί με σφιγμένη την καρδιά και με χαμηλωμένο το βλέμμα μας κάνα δυο ώρες. Μετά, και πριν καλά καλά καλμάρει, προτιμήσαμε να βγούμε στην ανταριασμένη θάλασσα που μαινόταν και σφύριζε».

Αυτά ήταν όλα κι όλα για αυτόν τον κολπίσκο, δίχως να μου πει γιατί έπρεπε να τον φοβάμαι ή να τον αποφεύγω. Πάντα όμως, όπως ακριβώς και τώρα, άκουγα την ίδια υπόδειξη.

«Μην κοιπάς. Σου είπα, δε θέλω ούτε να τον κοιπάς και ούτε να σκεφτείς ποτέ σου να πας εκεί. Τίποτα δεν έχει εκεί, νομίζεις πως βλέπεις φως, αλλά σε ξεγελά η θάλασσα. Ακούς που σου μιλώ, Αργύρη;» μου φώναξε αυστηρά και τράβηξα το βλέμμα μου.

Ο δεκαπεντάχρονος Αργύρης, που ζει στη Νίσυρο, θα αναγκαστεί να σταματήσει το σχολείο για να στηρίξει τη μάνα και τη γιαγιά του, όταν ο πατέρας του τους εγκαταλείπει αφήνοντας πίσω του μόνο χρέη.

Όμως ο Αργύρης, ο Γίγαντας, όπως τον αποκαλεί ο καπετάν Γόης, δεν το βάζει κάτω, και με τη βοήθεια του φίλου και φύλακα άγγελού του, του Γόη, θα μπει στο καΐκι για να δουλέψει και να βοηθήσει την οικογένειά του.

Θα καταφέρει τελικά να βρει τον δρόμο του και να σώσει το υποθηκευμένο σπίτι τους; Θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τους τρεις ξένους, να βρει τη Δρακοσπηλιά και να ανακαλύψει τον θησαυρό;

Μια ιστορία για έναν έφηβο, τους ανθρώπους που τον περιβάλλουν, τις δυσκολίες της σημερινής κοινωνίας, αλλά και τα οικογενειακά μυστικά που θα τον οδηγήσουν σε μια συναρπαστική περιπέτεια.

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ **ΦΡΟΥΤΑ**

ΜΠΑΝΑΝΑ
2-4 ΕΤΩΝ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΤΩ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία

ΦΡΑΟΥΛΙΤΣΑ
5-6 ΕΤΩΝ

ΚΑΤΑΝΟΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' δημοτικού

ΒΑΤΟΜΟΥΣΟ
7-8 ΕΤΩΝ

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ
Από 2.000 λέξεις
Β' & Γ' δημοτικού

ΛΩΤΟΣ
9-11 ΕΤΩΝ

ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ
Από 3.000 λέξεις
Δ & Ε' δημοτικού

ΕΙΝΟΜΗΛΟ
11+ ΕΤΩΝ

ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
Από 10.000 λέξεις
Ε & ΣΤ' δημοτικού

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΜ.: 18028